

การพัฒนารูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

สายสุดา ปันตระกูล¹, สุมาลี จันทรชลอ²

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

²คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

E-mail: ¹saisuda_pan@dusit.ac.th

Received: January 3, 2018

Revised: September 14, 2018

Accepted: October 10, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะทางกายภาพ ความฉลาดทางอารมณ์ และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา 2) พัฒนารูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระยะแรกเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับปริญญาตรี จำนวน 207 คน ระยะที่สองเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักวิชาการและผู้ปกครอง จำนวน 17 คน เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสม และระยะที่สามเป็นการทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนกับผู้ปกครองและนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 10 คน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความเห็นว่าง่ายด้านบริบทของครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้สูงสุด รองลงมาคือด้านสถานศึกษาและด้านความช่วยเหลือตามลำดับ ความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติ 5 ด้าน และต่ำกว่าเกณฑ์ 4 ด้าน คือ ด้านเห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบ สัมพันธภาพและความพอใจชีวิต 2) ผลการพัฒนารูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รูปแบบประกอบด้วย 4 มิติ คือ ความร่วมมือของกลุ่มบุคคล สัดส่วนและวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมและแสวงหาความรู้ เนื้อหาสาระที่จะนำมาเพื่อสร้างความร่วมมือ และปัจจัยสนับสนุนการสร้างเครือข่าย 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือพบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการติดต่อสื่อสารระหว่างภายในกลุ่ม ความสามารถและพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเพิ่มขึ้นทุกด้าน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านการมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้นและมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: ความฉลาดทางอารมณ์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ผู้ปกครอง, นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน, รูปแบบความร่วมมือ

The Development of Model for Parent Cooperation in Teaching Management toward Emotional Intelligence and Learning Achievement of Hearing Impaired Students

Saisuda Pantrakool¹, Sumalee Chanchalor²

¹Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Dusit University

²Faculty of Industrial Education and Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi

E-mail: ¹saisuda_pan@dusit.ac.th

Received: January 3, 2018

Revised: September 14, 2018

Accepted: October 10, 2018

Abstracts

The objectives of this study were to 1) study the physical characteristics, emotional intelligence and the academic achievements of hearing impaired students in higher education, 2) develop a model of parental cooperation in teaching and learning of hearing impaired students, and 3) study the effects of the parental cooperation model in teaching and learning in terms of both emotional intelligence and the academic achievements of hearing impaired students. In the first phase, data were collected from a survey of 207 hearing impaired students in undergraduate level. Subsequently, The second phase has gathered data from the in-depth interview. The 17 of academicians and parents were interviewed in order to find the suitable model. In addition, the third phase is the test of using the parents' cooperation in teaching management with 10 parents and hearing impaired students for the time period of 8 weeks. The research results were as follows: 1) the sample has the hearing impairment and this has the opinion that the factor in the context of the family will have the effect on the learning highest, followed by the educational institution support and the assistance respectively. Their average scores in the components of emotional intelligence were at normal level in 5 domains: and were lower than the normal criterion in 4 domains: sympathy, responsibility, relationship, and life satisfaction. The development of the parental cooperation model on the learning of the hearing-impaired students were presented in a four-dimensional model consisting of comprise groups of people, communicating for knowledge acquisition, the contents to create collaboration, and the factors as supporting the network. The results from implementing the model reveled that there was communication between groups of parents, their ability and behavior operate the social network were improved, and their learning behaviors were increased in all domains. For students with hearing impairment, they gained higher level of emotional intelligence in motivation and their scores of learning achievement in Information Resources Development course were increased.

Keywords: Emotional Intelligence, Academic Achievement, Parents, Hearing Impaired Students, Cooperation Model

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความบกพร่องทางการได้ยินของบุคคลเป็นภาวะที่พบได้ทั่วโลก จากรายงานขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization [WHO], 2015) พบว่า จะมีทารกแรกเกิดประมาณ 1-2 คน ในทุก 1000 คน เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวนจะเพิ่มสูง เป็น 2-4 คน เมื่อเด็กเข้าสู่วัยเรียนเนื่องจากอาการอาจฟัง เห็นได้ชัด จากสถิติการดำเนินงานจดทะเบียนคนพิการ ทั่วประเทศ เดือนสิงหาคม 2560 ของ Department of empowerment of persons with disabilities (2017) พบว่า ในประเทศไทยมีคนพิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 330,488 คน คิดเป็นร้อยละ 18.35 จากจำนวนคนพิการทั้งประเทศ ปัญหาสำคัญของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินคือเรื่องของการสื่อสาร (Schirmer, 2001 as cited in Luckner & Cooke, 2010) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญของมนุษย์ในการเชื่อมโยง สร้างความเข้าใจ สร้างความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ และพัฒนาระดับความรู้ทั้งด้านวิชาการและประสบการณ์การใช้ชีวิต (Calderon & Greenberg, 2003) โดยเฉพาะการพัฒนาอารมณ์มีความซับซ้อนมาก สำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ปีการศึกษา 2558 มีสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย เปิดรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนในระดับปริญญาตรี จำนวน 41 สถาบัน มีผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินลงทะเบียนเรียน จำนวน 519 คน (Office of the Higher Education Commission, 2015) บุคคลกลุ่มนี้ใช้การสื่อสารด้วยภาษามือเพื่อสื่อความหมายและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกแทนการพูด (Arayawinyu, 1999) ความสามารถทางการเรียนโดยเฉพาะทักษะการอ่านและการเขียนอยู่ในวงจำกัด การใช้ภาษามือในการสื่อสารไม่สอดคล้องกับภาษาเขียนซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการทำข้อสอบส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าคนทั่วไป (Niyomthum, 2001) และเมื่อเข้าเรียนในระดับปริญญาตรีจะประสบกับปัญหาจากการปรับตัวกับเพื่อนที่มีการได้ยิน ปัญหาทัศนคติของคนทั่วไปที่มีต่อคนพิการ ขาดกำลังใจในการศึกษา ไม่มี

ความมั่นใจในการดำเนินชีวิต ส่งผลกระทบทางด้านจิตใจ เกิดภาวะความเครียด (Phoomisittiporn, 2007) หากไม่สามารถปรับตัวได้อาจส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอารมณ์ และพฤติกรรม เกิดความกังวลใจ คับข้องใจ หวาดระแวง เก็บตัวไม่ต้องการสื่อสารกับบุคคลอื่น (Arayawinyu, 1999) ความพร้อมในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก และล่ามภาษามือให้แก่คนพิการ ซึ่งเป็นการจัดเพื่อสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคทางการศึกษาของคนพิการ ในระดับอุดมศึกษา (Suntonanantachai, 2010)

ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional intelligence: EI) เป็นความสามารถของบุคคลในการรับรู้ เข้าใจ แยกแยะความคิดในการควบคุมอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น (Mayer, Roberts, & Barsade, 2008) ทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ของ Goleman (1998) ให้นิยามของความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความตระหนักรู้ถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นเพื่อสร้างแรงจูงใจ บริหารจัดการอารมณ์ที่เกิดขึ้น ในประเทศไทย กรมสุขภาพจิต (Department of Mental Health, 2000) แบ่งความฉลาดทางอารมณ์ออกเป็น ด้านดี ด้านเก่ง และด้านมีความสุข เป็นความสามารถควบคุมอารมณ์ ในการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข ระดับความฉลาดทางอารมณ์ได้ถูกนำมาใช้เครื่องชี้วัดระดับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของกลุ่มวิชาชีพเฉพาะ นักธุรกิจ นักเรียน/นักศึกษา รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย (Weng, 2008) ผลการศึกษาของ Mankus, Boden, and Thompson (2016) พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน โดยผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ในเรื่องทักษะการจัดการตนเองที่ดี มีแนวโน้มที่จะมีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำและ Theunissen et al. (2014) กล่าวว่า การปรับตัวของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การเข้าสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะด้อยกว่าคนปกติ

การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเรียนร่วมในสถาบันอุดมศึกษาได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ (Nayong, 2010) ความร่วมมือของผู้ปกครองถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง

(Amonwiwat, 2002) การพัฒนาศักยภาพของคณพิการให้สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขซึ่งเป็นพลังสำคัญในการสร้างความสำเร็จของการเรียนรู้ของคณพิการรูปแบบการสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ปกครอง/ครอบครัวโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจึงจะเป็นการแสวงหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากถ้าผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจและมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของคณพิการแล้วจะสามารถพัฒนาคณพิการได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของคณพิการแต่ละคน (Suntontanantachai, 2010) การพัฒนารูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเป็นการนำกลุ่มคนที่มีความเชื่อและค่านิยมเหมือนกันมาร่วมกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน โดยการรวมนั้นมีปัจจัยที่สำคัญ คือ ความเป็นสมาชิก มีอิทธิพลโน้มน้าว เติมเต็มความต้องการจำเป็นเฉพาะบุคคล ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ อารมณ์ รวมถึงการทำงานและช่วยเหลือกัน ซึ่งความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ของผู้ปกครองในสถานศึกษาควรมีโอกาสในการเสวนาใคร่ครวญแลกเปลี่ยนปัญหาและแนวทางการแก้ไขระหว่างกันเปิดกว้างให้มีการปฏิสัมพันธ์ในหมู่ผู้ปกครองมากขึ้นเพื่อลดความรู้สึกโดดเดี่ยว ในการดูแลบุตรหลานการรวมกลุ่มเพื่อนำเรื่องการเรียนรู้ของผู้ปกครองแลกเปลี่ยนในประเด็นที่เป็นค่านิยมและกลยุทธ์ร่วมกัน (Amonwiwat, 2002)

ความร่วมมือของผู้ปกครองในการเรียนรู้ของบุตรหลานพิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนมากปรากฏกับผู้พิการในช่วงประถมและมัธยมศึกษาแต่ไม่พบการศึกษากับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างๆ ที่นักศึกษามีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับนี้ยังคงต้องการความช่วยเหลือจากผู้ปกครองเช่นเดียวกันทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคมให้คงอยู่ในระดับที่เหมาะสม (Franklin, 2010) จากหลักฐานการวิจัยให้มีความสำคัญต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาหูหนวก อีกทั้งปัญหาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาหูหนวกในประเทศไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาและพัฒนารูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของ

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปช่วยเพิ่มผลการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาหูหนวกในสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนให้สถาบันการศึกษามีการส่งเสริมคณพิการให้ได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกับคนปกติ ตลอดจนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน รวมทั้งบริการเทคโนโลยี สื่อและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คณพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพ ความฉลาดทางอารมณ์ และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

นิยามศัพท์

รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครอง หมายถึง รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครอง ผู้สอน/บุคลากรของหลักสูตร/สาขาวิชา ในการติดต่อสื่อสารเมื่อมีหัวข้อสนทนาหรือเรื่องราวเกี่ยวกับบุตรหลาน (Amonwiwat, 2002; Nayong, 2010; Phoomisittiporn, 2007)

ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข แนวคิดเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (Department of Mental Health, 2000) ประกอบด้วยหลักสำคัญ 3 ประการ คือ ด้านเก่ง ด้านดี และด้านมีสุข

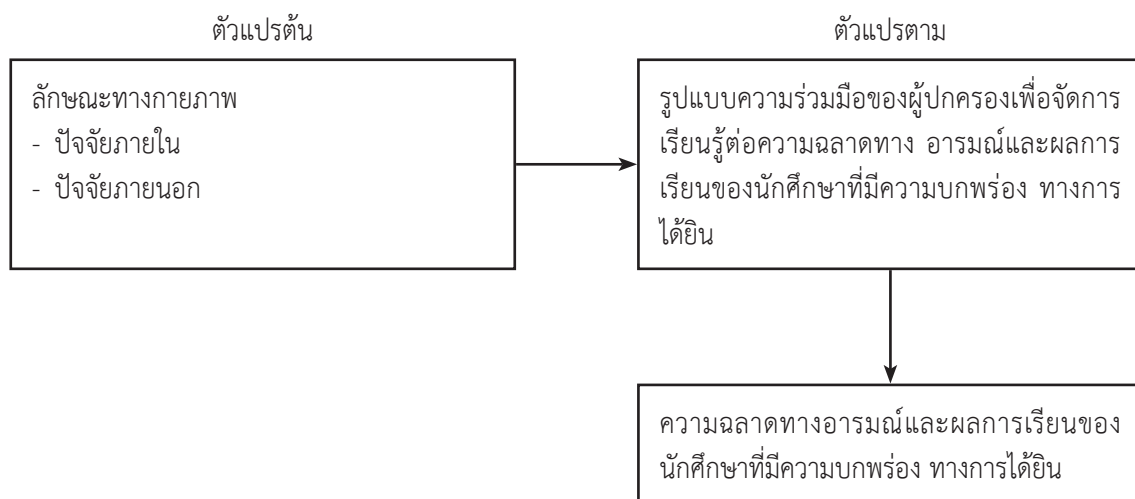
ลักษณะทางกายภาพ ประกอบด้วย ปัจจัย

ภายใน หมายถึง สภาพซึ่งเป็นลักษณะภายในของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ อายุ ลักษณะของความบกพร่องทางการได้ยิน สาเหตุจากการบกพร่องทางการได้ยิน ผลการเรียนรู้และวิธีการสื่อสาร ปัจจัยภายนอก หมายถึง สภาพนอกตัวผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ บริบทของครอบครัว บริบทของสถานศึกษา ความช่วยเหลือและลักษณะความร่วมมือของผู้ปกครอง และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง นักศึกษาที่สูญเสียความสามารถทางการได้ยินทั้งประเภทหูตึง และหูหนวกที่เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558

การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การพบปะกันโดยตรง และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (เฟสบุ๊ก โปรแกรมไลน์) รวมทั้งโทรศัพท์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้เข้าร่วมการวิจัย

1.1 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 519 คน (Office of the Higher Education Commission, 2015) กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 226 โดยใช้สูตรของ Yamane ความคลาดเคลื่อน .05 สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนแยกตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ หมายถึง คะแนนจากการทดสอบรายวิชาการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ หลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือบุคคลที่เป็นญาติให้การอบรม ดูแล และบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอยู่ด้วยเป็นประจำ

รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง ความร่วมมือของกลุ่มบุคคล สัตว์ส่วนและวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมและแสวงหาความรู้ เนื้อหาสาระที่จะนำมาเพื่อสร้างความร่วมมือ และปัจจัยสนับสนุนการสร้างเครือข่าย

มหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากล่ามภาษามือของแต่ละมหาวิทยาลัย และบางแห่งผู้วิจัยส่งแบบสอบถามที่ทำการแปลงเป็นภาษามือไปให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การเก็บข้อมูลได้ขอจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับการทำวิจัยในมนุษย์ชุดกลาง ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหิดล เลขที่ COA No.2015/165.2812 มีกลุ่มตัวอย่างที่ยินยอม

เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมด 207 คน (91.60%) เป็นหญิง 116 คน (56.04%) มีอายุเฉลี่ย 20 ปี และมีลักษณะ ทุพพิก 152 คน (73.43%)

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือ โดยนำข้อสรุปของแบบสอบถามและใช้ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเรียนรู้ 6 แบบของเอปสไตน์ (Epstein's Framework of 6 Types of Parent Involvement) มาสร้างเป็นกรอบคำถามการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของข้อคำถาม ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำและความตรงทางเนื้อหา ก่อนนำไปสัมภาษณ์จำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 17 คน ได้แก่ 1) ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จำนวน 5 คน และ 2) นักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ/การบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 12 คน

1.3 ผู้เข้าร่วมการวิจัยเชิงทดลอง ได้มาจากการประชาสัมพันธ์รับสมัครอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมทดลองการใช้รูปแบบฯ มีอาสาสมัครเต็มใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวนอย่างละ 10 คน เป็นผู้ปกครองและนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในรายวิชาพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือ

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 4 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3) ความเห็นเกี่ยวกับการให้บริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา 4) ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะความร่วมมือของผู้ปกครอง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแต่ละตอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและการเรียนแบบร่วมมือ (Joyce &

Weil, 1996 as cited in Khemmani, 2007) และแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (Amonwiwat, 2002; Nayong, 2010; Phoomisittiporn, 2007) และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความชัดเจนของข้อคำถาม ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำและความตรงทางเนื้อหา ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency: IOC) แกไขปรับปรุงแบบสอบถาม มาตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับปรุงและนำเสนอที่ปรึกษางานวิจัยอีกครั้งหนึ่ง และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .95 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยติดต่อสถาบันอุดมศึกษาที่มีผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมแบบสอบถามและขอความร่วมมือจากล่ามภาษามือของแต่ละมหาวิทยาลัย และบางแห่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ทำการแปลงเป็นภาษามือ โดยทำการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน 2558-มกราคม 2559

2.2 แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต 3 ด้าน คือ ดี เก่งและมีความสุข จำนวน 52 ข้อ (Department of Mental Health, 2000) หาประสิทธิภาพโดยนำแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงของแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ทั้งฉบับ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .91 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมกับการเก็บแบบสอบถาม โดยติดต่อสถาบันอุดมศึกษาที่มีผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลและขอความร่วมมือจากล่ามภาษามือของแต่ละมหาวิทยาลัย และบางแห่งผู้วิจัยใช้แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่ทำการแปลงเป็นภาษามือในการเก็บข้อมูล

2.3 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับ

ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และนักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ/ การบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 2 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สร้างจากผลสรุปข้อมูลจากแบบสอบถามและใช้ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเรียนรู้ 6 แบบของเอปสไตน์ (Epstein, 2002) มากำหนดเป็นกรอบคำถามของการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เสนอให้ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความชัดเจนของข้อคำถาม ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำและความสอดคล้องกับเนื้อหา ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยติดต่อขออนุญาตสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เกี่ยวข้อง กับนักศึกษาได้แก่ ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต นักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ/ การบกพร่องทางการได้ยิน โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขออนุญาตหมายวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ จำนวน 1 ครั้ง ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ คนละประมาณ 1-2 ชั่วโมง ในเดือนมีนาคม-เมษายน 2559

2.4 รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พัฒนา รูปแบบจากข้อมูล 3 แหล่ง ได้แก่ 1) ผลการศึกษาจากแบบสอบถาม 2) ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือ 3) ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ปกครองและนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยร่างรูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครอง โดยแบ่งออกเป็น 1) รูปแบบความร่วมมือ 2) สัดส่วนของวิธีการสื่อสาร 3) สารที่จะนำมาเพื่อสร้างความร่วมมือ และ 4) ปัจจัยสนับสนุนการสร้างเครือข่าย และดำเนินการสร้างรูปแบบที่พัฒนาขึ้นให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำ รูปแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาในความถูกต้องและความชัดเจนของข้อความ ความเหมาะสมในการใช้ถ้อยคำและความตรงทางเนื้อหา แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและทำการ

ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์ และผลการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษประเมินความเหมาะสมเพื่อรับรองรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

2.5 ทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์ และผลการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กับกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดหลายครั้ง คือ ผู้ปกครองและนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในชั้นเรียนวิชาการพัฒนาศาสตร์สารสนเทศ หลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในภาคเรียนที่ 1/2559 (สิงหาคม-ธันวาคม 2559) โดยจัดการเรียนการสอนปกติ 8 สัปดาห์แรก และใช้การทดลอง 8 สัปดาห์หลัง การเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มผู้ปกครอง 3 ครั้ง ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ครั้ง คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังการเรียน ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ เก็บข้อมูลแบบอนุกรมเวลา วัดผล 4 ครั้ง ในสัปดาห์ที่ 1 สัปดาห์ที่ 9 สัปดาห์ที่ 16 และสัปดาห์แรกของการเปิดภาคเรียนใหม่

2.6 แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมและความสัมพันธ์ภายในกลุ่มผู้ปกครอง ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเอกสาร และทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความชัดเจนของข้อคำถาม การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง 3 ครั้ง คือ ก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลอง ขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้การสังเกตพฤติกรรมของผู้ปกครองไปพร้อมกัน

2.6.1 แบบทดสอบวัดผลทางการเรียน สร้างขึ้นจากหลักการสร้างแบบทดสอบและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความชัดเจนของข้อคำถาม ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3 ครั้ง คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังการเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

4.1 การวิเคราะห์แบบสอบถามโดยหาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพและความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลทางการเรียนของนักเรียน/นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 วิเคราะห์รูปแบบความร่วมมือโดยใช้โปรแกรม NVivo วิเคราะห์เนื้อหา ความถี่และความสัมพันธ์ของข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ปกครอง นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

4.3 วิเคราะห์การทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใช้การวิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4 การวิเคราะห์ผลการทดลองคะแนนแบบทดสอบด้วยสถิติ Wilcoxon ผลการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ (EI) ใช้การทดลองแบบอนุกรมเวลา (Time series)

ผลการวิจัย

1. การศึกษาลักษณะทางกายภาพ ความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ด้านบริบทของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านบริบทของสถานศึกษา ด้านความช่วยเหลือและลักษณะความร่วมมือของผู้ปกครอง ประเภทของการสื่อสาร และการให้บริการด้านบุคลากรในระดับมาก ส่วนด้านวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดดังตารางที่ 1

Table 1 factors affecting academic achievement

Variables	Mean	SD
Type of communication	3.78	0.46
Family context	4.45	0.69
Educational institution support	4.36	1.00
Parents' assistance and cooperation	4.28	0.87
Tools & materials	2.44	1.27
Service Staff	3.59	0.97

2. ผลการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เรียนกลุ่มวิชาภาษา จำนวน 147 คน (71.01%) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 122 คน (58.94%) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 153 คน (73.91%) และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 144 คน (69.56%) ระดับผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ทุกกลุ่มวิชา จำนวน 120 คน (57.97%)

3. ความฉลาดทางอารมณ์ ศึกษาค่าเฉลี่ยคะแนนรายด้านของความฉลาดทางอารมณ์เมื่อเทียบกับช่วงคะแนนปกติของประชากรไทยอายุระหว่าง 18-25 ปี ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับปกติยกเว้นในด้านเห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบ สัมพันธภาพ และความพอใจชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติ รายละเอียดดังตารางที่ 2

Table 2 Emotional Intelligence Level of Students with Hearing Impairment Compared to Normal Thai criterion with Aged between 18-25 Years Old with Different Educational Institution

Emotional Intelligence (EI)	Norm Criterion	Average Obverse Score	SD	Meaning
Virtue				
1) self-control	14-18	15.46	2.04	normal
2) sympathy	15-21	14.80	2.49	lower
3) responsibility	17-23	15.38	3.20	lower
Intelligence				
1) self-motivation	15-21	16.14	2.23	normal
2) problem-solving	14-20	16.08	1.78	normal
3) relationship	15-21	14.56	3.25	lower
Happiness				
1) self-esteem	9-13	10.49	1.46	normal
2) life satisfaction	16-22	14.03	2.96	lower
3) happiness	15-21	15.44	2.27	normal

สำหรับความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการติดต่อสื่อสารของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองควรนัดพบกันโดยตรงและการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (เฟสบุ๊ก โปรแกรมไลน์) ในสัดส่วนร้อยละ 20/80

4. การพัฒนารูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองมี 4 องค์ประกอบ คือ

4.1 รูปแบบความร่วมมือ ประกอบด้วย องค์ประกอบบุคคล ประกอบด้วย บุคคล 3 กลุ่ม คือ ผู้ปกครอง ผู้สอน/ล่ามภาษามือ/อาจารย์ที่ปรึกษา/เพื่อน และผู้เรียน วิธีการสื่อสารเพื่อสร้างและแสวงหาความรู้ คือ F & F, Social media, และ Telephone

4.2 สัดส่วนของวิธีการสื่อสาร สัดส่วนขั้นต่ำ 1 : 6 : 3 (F & F: Social media : Telephone = 1:6:3) ต่อเดือน

4.3 สารที่จะนำมาเพื่อสร้างความร่วมมือ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดู ด้านการอาสาสมัคร ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ด้านการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมกับชุมชนและเครือข่ายผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้นำสารทั้ง 5 ด้านมาเป็นสาระในการสื่อสารระหว่างการสร้างเครือข่ายและสอดแทรกความฉลาดทางอารมณ์ไว้ทุกด้านโดยมีการดำเนินการดังนี้

4.3.1 ปฐมนิเทศ ชี้แจง วิธีการใช้รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครอง ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา พัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ ภาคเรียนที่1/2559

4.3.2 อบรมให้ความรู้ผู้ปกครองเกี่ยวกับความร่วมมือทั้ง 5 ด้านเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับผู้ปกครอง

4.4 กำหนดปัจจัยสนับสนุนการสร้างเครือข่าย

4.4.1 กำหนดข้อตกลงการสื่อสารร่วมกัน

1) ผู้ปกครองสามารถติดต่อสื่อสารกับบุตรหลานได้ภายใน 24 ชม.

2) ผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือ/การติดต่อกัน/ การสร้างเครือข่าย

3) กำหนดเป้าหมาย คุณลักษณะและความฉลาดทางอารมณ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่คุณสอนและผู้ปกครองมุ่งหวังให้เกิดขึ้น

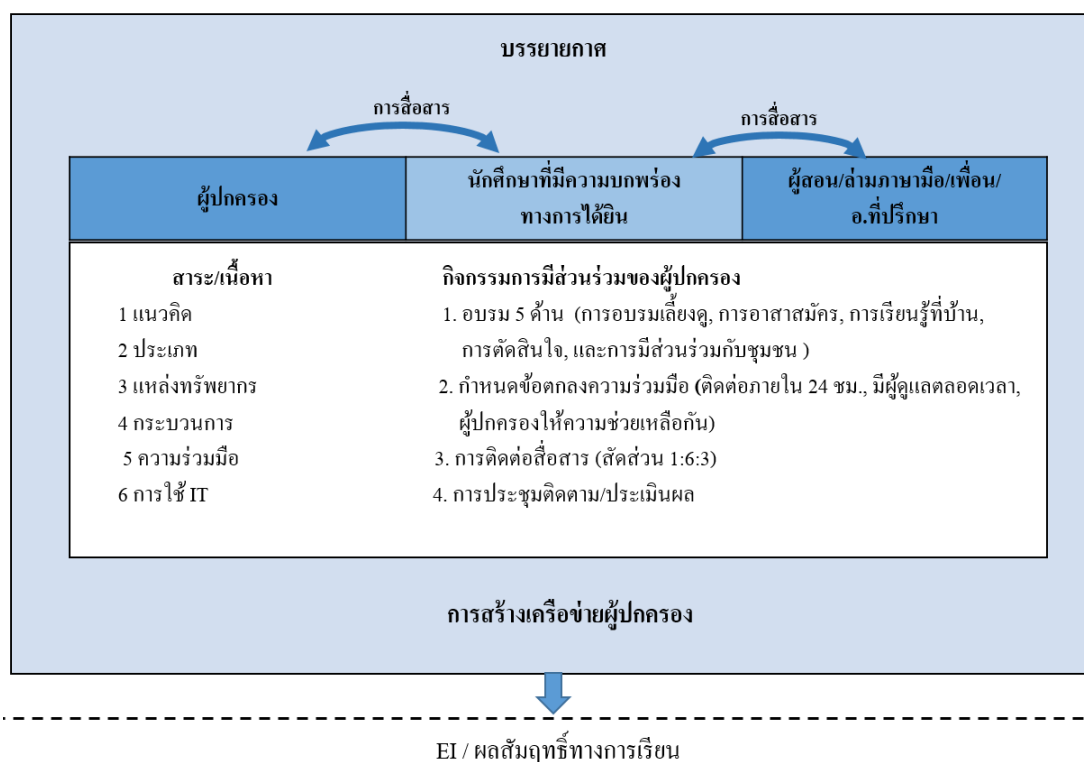
4) ผู้ปกครองและผู้สอนจะต้องร่วมมือ ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการเรียนรู้

5) ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเครือข่ายสังคมออนไลน์

4.4.2 สร้างงานกลุ่มเพื่อเป็นเครือข่ายระหว่างกลุ่มผู้ปกครองด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์

4.4.3 สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เช่น การอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร การกำหนดประเด็นให้ผู้ปกครองได้สื่อสารภายในกลุ่ม การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น

รูปแบบความร่วมมือความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้โปรแกรม NVivo ปรับความสอดคล้องของรูปแบบ โดยปรับรูปแบบตามรหัส ความถี่และความสัมพันธ์ของข้อมูล ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

5. การทดลองใช้ความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

5.1 กลุ่มผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการติดต่อสื่อสารระหว่างภายในกลุ่มเพิ่มขึ้น ความสามารถและพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเพิ่มขึ้นทุกด้าน ดังตารางที่ 3

Table 3 Frequency and Percentage of Parental Relationship

Topics		1 st Round		2 nd Round		3 rd Round	
		Frequency	Percentage	Frequency	Percentage	Frequency	Percentage
Do you know parents of other students?	Yes	3	30.00	10	100.00	10	100.00
	No	7	70.00	-	-	-	-
Are you in contact with other parents?	Yes	2	20.00	10	100.00	10	100.00
	No	8	80.00	-	-	-	-
Which communication channel do you normally use?	Face-to-Face	1	10.00	3	30.00	6	60.00
	Facebook	2	20.00	8	80.00	9	90.00
	Telephones	1	10.00	7	70.00	7	70.00
	Line	2	20.00	8	80.00	9	90.00
	E-mail	-	-	1	10.00	1	10.00

5.2 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจากการทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองเพื่อจัดการเรียนรู้ต่อความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินครั้งที่ 1, 2 และ 3 มีระดับค่าเฉลี่ยด้านดี ในรายชื่อการควบคุมตนเองอยู่ในเกณฑ์ปกติ ส่วนการเห็นใจผู้อื่นและความรับผิดชอบต่ำกว่าเกณฑ์ ด้านเก่ง พบว่า การตัดสินใจและแก้ปัญหา และสัมพันธ์ภาพอยู่ในระดับปกติ ส่วนการมีแรงจูงใจอยู่ใน

เกณฑ์ต่ำกว่าปกติเล็กน้อย และด้านความสุข พบว่า การภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับปกติ ส่วนความพอใจในชีวิตและความสุขสงบทางใจอยู่ในระดับต่ำ การวัดครั้งที่ 4 พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีในรายชื่อการควบคุมตนเองอยู่ในเกณฑ์ปกติ ส่วนการเห็นใจผู้อื่นและความรับผิดชอบต่ำกว่าเกณฑ์ ด้านเก่ง พบว่า การมีแรงจูงใจ การตัดสินใจและแก้ปัญหา และสัมพันธ์ภาพอยู่ในระดับปกติ ส่วนด้านความสุข พบว่า การภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับปกติ ส่วนความพอใจในชีวิตและความสุขสงบทางใจอยู่ในระดับต่ำ ดังตารางที่ 4

Table 4 Emotional Intelligence Level of Students with Hearing Impairment

Emotional Intelligence	T1			T2			T3			T4		
	Mean	SD	Meaning	Mean	SD	Meaning	Mean	SD	Meaning	Mean	SD	Meaning
Virtue												
self-control	14.00	1.87	normal	15.00	1.87	normal	15.45	0.93	normal	14.27	1.74	normal
sympathy	13.89	1.69	lower	14.89	1.69	lower	14.91	1.51	lower	14.18	1.72	lower
responsibility	14.56	2.51	lower	15.56	2.51	lower	14.09	1.87	lower	13.82	1.83	lower
Intelligence												
self-motivation	14.33	2.78	lower	14.33	2.78	lower	14.36	1.86	lower	15.45	1.29	normal
problem-solving	14.56	1.67	normal	15.56	1.67	normal	14.18	2.04	normal	14.82	2.93	normal
relationship	15.00	1.58	normal	16.00	1.58	normal	15.04	1.86	normal	15.09	2.30	normal

Table 4 Emotional Intelligence Level of Students with Hearing Impairment (cont.)

Emotional Intelligence	T1			T2			T3			T4		
	Mean	SD	Meaning	Mean	SD	Meaning	Mean	SD	Meaning	Mean	SD	Meaning
Happiness												
self-esteem	9.00	2.24	normal	10.00	2.24	normal	9.73	1.35	normal	10.45	1.51	normal
life satisfaction	13.67	2.69	lower	14.67	2.69	lower	15.27	2.05	lower	14.64	2.77	lower
happiness	14.33	3.32	lower	14.33	3.32	lower	14.73	1.95	lower	14.55	1.44	lower

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เป็นการทดลองกลุ่มเดียว พบว่า หลังจากการทดลอง นักศึกษามีระดับผลการเรียนวิชาการพัฒนาทรัพยากร

สารสนเทศเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Table 5 Academic Achievement Scores of Hearing Impaired Students between Pre-Test and Post-Test

Times	Score	Mean	SD	n	Wilcoxon Value	Wilcoxon Prob
T1-T3	Pre-test	5.00	2.35	10	2.805	.005
	Post-test	27.90	6.06			

**P<.05

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาลักษณะทางกายภาพ ความฉลาดทางอารมณ์และผลทางการเรียนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ด้านบริบทของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่รู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองจึงต้องการความรัก ความอบอุ่น กำลังใจ การยอมรับและการให้ความสำคัญจากผู้อื่นโดยเฉพาะคนในครอบครัว (Amonwiwat, 2002) สอดคล้องกับทฤษฎีสังคมวิทยา ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การศึกษา อบรม พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้คอยดูแลเพราะมีความใกล้ชิดและผูกพันกัน (Thongsawang, 2006) ตั้งแนวคิดของ Amonwiwat (2002) ที่เห็นว่าบุคคลในสถาบันครอบครัวมีบทบาทสำคัญที่สุดในการส่งเสริมความมั่นคงของชีวิต

เป็นตัวแปรสำคัญต่อความสำเร็จของผู้เรียนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลในครอบครัว ในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุตรหลานเพื่อช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ในส่วนความฉลาดทางอารมณ์ของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเมื่อเทียบกับช่วงคะแนนปกติของประชากรไทยอายุระหว่าง 18-25 ปี พบว่าอยู่ในค่าปกติ ยกเว้นในด้านเห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบสัมพันธภาพและความพอใจชีวิตที่พบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าช่วงคะแนนปกติ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีวัฒนธรรมของตัวเองและมักจะไม่ไวใจคนปกติ ประกอบกับปัญหาส่วนตัวของของคนหูหนวก (Calderon & Greenberg, 2003) ทำให้การควบคุมอารมณ์ตนเองต่ำ ขาดความเชื่อมั่น (Meadow-Orlans & Steinberg, 1993) อีกทั้งการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาคนหูหนวกอาจต้องเผชิญกับอุปสรรคของสภาพแวดล้อมและการปรับตัว

ในสังคมใหม่ ความไม่เข้าใจในการสื่อสาร การใช้ภาษา ในการอ่านและการเขียนอยู่ในวงจำกัดทำให้การเรียนรู้ ความสัมพันธ์กับเพื่อนด้อยกว่าคนทั่วไปทำให้บางครั้ง อดุดเดียว (Thongyurai & Maneemungkung, 2008)

การพัฒนารูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครอง ในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ประกอบด้วย 4 มิติ 1) ลักษณะ รูปแบบความร่วมมือ 2) สัดส่วนของวิธีการสื่อสาร 3) เนื้อหาสาระที่จะนำมาเพื่อสร้างความร่วมมือ และ 4) ปัจจัยสนับสนุนการสร้างเครือข่าย อันเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญสำหรับการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน สำหรับการศึกษาครั้งนี้รูปแบบ ที่นำมาศึกษาเน้นความร่วมมือโดยใช้เทคโนโลยีเป็น องค์ประกอบสำคัญ ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ Epstein (2002) มีองค์ประกอบด้านการติดต่อสื่อสารที่เน้นการ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองโดยผ่านสื่อต่างๆ ในเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญ การศึกษาของ Luckner and Cooke (2010) พบว่า การสื่อสารช่วย ในเรื่องการอ่าน การคิดและการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ Draper and Duffy (2007) พบว่า การสร้างเครือข่ายเป็นการ ใช้ประโยชน์จากความรู้และความเชี่ยวชาญของพ่อแม่ เป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนความร่วมมือของผู้ปกครอง ให้มีประสิทธิภาพและได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอนในการจัดสภาพแวดล้อม ที่เหมาะสมและการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยสนับสนุน การสื่อสาร เช่นเดียวกับ Cavender (2010) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเข้าถึง กระบวนการทางการศึกษา สาระเนื้อหาบทเรียนได้ดีขึ้น ด้วยการใช้อุปกรณ์สังคมออนไลน์ กระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ได้สำรวจการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศของคนไทย พบว่า ประชากรในสังคมไทย ส่วนใหญ่ใช้สังคมออนไลน์มากถึง 38 ล้านคน กิจกรรม อันดับแรกที่ทำเมื่อใช้อินเทอร์เน็ต คือ เข้าใช้ Social Network รองลงมาคือดูวิดีโอใน YouTube การใช้สังคม ออนไลน์ เช่น การนำแท็บเล็ตมาใช้ในหลักสูตรการศึกษา อย่างต่อเนื่องเป็นประจำช่วยในการจัดประสบการณ์

เรียนรู้ให้ผู้เรียนเพิ่มขึ้น การนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ เป็นแนวทางการเสริมสร้างความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ของ ผู้เรียน (Falloon, 2013) ให้แนวทางที่สถาบันการศึกษา สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสังคมยุคเทคโนโลยี สารสนเทศให้สามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อ เหตุการณ์ ทำให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกับสถาบัน การศึกษาและสามารถสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง โดยการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงให้ผู้ปกครองที่รู้จักกัน เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น อีกทั้งช่วยให้กลุ่มผู้ปกครอง สามารถเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน (Sarakitprija, 2011) การมีส่วนร่วมของครอบครัว ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในสภาพแวดล้อม หลากๆ แบบ ทั้งที่บ้านและสถานศึกษาส่งผลให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น (Westmoreland, 2009) ดังแนวคิดของ Epstein (2002) มีแนวทางในการ จัดกิจกรรม สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่บ้าน โดย ใช้วิธีการพูดคุย การชมเชย อภิปรายการเรียนรู้ร่วมกับ ผู้เรียน Williamson (2003) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาท สูงสุดในการประทับประครองบุตรหลานมาตั้งแต่เด็ก และเมื่อเข้ามหาวิทยาลัยเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็เป็นปัจจัย ที่ช่วยเหลือ ประคับประคอง เกื้อหนุนให้สามารถคงอยู่ และเรียนจนจบหลักสูตรตลอด 4 ปี ผลการวิจัยบ่งชี้การ ร่วมมือร่วมใจเพื่อสนับสนุนผู้เรียนพิการทางการได้ยิน ระหว่างผู้ปกครองโรงเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย และตัวแทนชุมชนที่มีความยืดหยุ่นโดยเน้นให้มีการ ร่วมมือ

ผลการทดลองใช้รูปแบบความร่วมมือของ ผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์สังคมออนไลน์ พฤติกรรมการใช้อุปกรณ์สังคมออนไลน์และพฤติกรรม การเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างกลุ่ม ต่างๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การมีส่วนร่วมของ ครอบครัวที่เชื่อมโยงสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน ความสามารถ ในการเรียนรู้ภายในกลุ่มของผู้ปกครองจะช่วยส่งเสริม

ความสัมพันธ์และการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ปกครองที่มีเป้าหมายเดียวกัน ต่างหวังผลแบบเดียวกันคือช่วยให้บุตรหลานได้เรียนรู้มากขึ้น เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Draper and Duffy (2007) พบว่า การมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องทำให้ผู้ปกครองเกิดความร่วมมือที่มีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาเด็กให้สำเร็จตามที่คาดหวัง สอดคล้องกับ Westmoreland (2009) เห็นว่าการมีส่วนร่วมของครอบครัวมีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละคน หลังการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีระดับค่าเฉลี่ยด้านดีในรายข้อการควบคุมตนเองอยู่ในเกณฑ์ปกติ ส่วนการเห็นใจผู้อื่นและความรับผิดชอบต่ำกว่าเกณฑ์ ด้านเก่งพบว่า การตัดสินใจและแก้ปัญหา และสัมพันธภาพอยู่ในระดับปกติ ส่วนการมีแรงจูงใจอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติเล็กน้อย ในการวัดครั้งที่ 4 ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น และด้านความสุข พบว่า การภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับปกติ ส่วนความพอใจในชีวิตและความสุขสงบทางใจอยู่ในระดับต่ำ จากผลการทดลองความฉลาดทางอารมณ์ของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพิ่มขึ้นในด้านการมีแรงจูงใจ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้เป็นเพราะความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถทางจิตในการประมวลผลข้อมูล แรงจูงใจเป็นประสบการณ์ทางบวกที่ส่งผลต่อการจัดการอารมณ์ตามหลักการจิตวิทยาเชิงบวก (Department of Mental Health, 2000) การจัดการตนเองที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียน การทำงานและการดำรงชีวิต ผลการศึกษาของ Zeidner, Matthews, and Roberts (2012) พบว่า ภาวะความบกพร่องทางการได้ยินมีผลต่อการใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติ อีกทั้งวัฒนธรรมของคนหูหนวกที่มีความปกป้องตนเองสูง ส่งผลต่อสุขภาพจิต การควบคุมอารมณ์ไม่ยอมมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับคนปกติ การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเปลี่ยนแปลงได้ยากและอาจต้องใช้เวลานาน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่อาจมีผลกระทบ เช่น ความเครียดที่เกิดจากการเก็บข้อมูล

ใกล้กับระยะเวลาการสอบปลายภาคของผู้เรียนซึ่งเป็นความกดดันแต่เมื่อถึงระยะห่างไปผลคะแนนจึงมีการพัฒนาขึ้น ปัจจัยภายใน เช่น ความรู้สึกปลอดภัยในการอยู่ร่วมกันของคนหูหนวก (Phoomisittiporn, 2007) ซึ่งไม่ได้นำมาศึกษาในครั้งนี้อาจส่งผลด้วยผลการวิจัยของ Mankus, Boden, and Thompson (2016) พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์เกี่ยวข้องกับหลายปัจจัยทั้งด้านสภาพความสมบูรณ์ของร่างกาย ความสามารถทางเชาว์ปัญญาและสภาพแวดล้อม การปรับตัวของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นอกจากนี้ Theunissen et al., (2014) เห็นว่าการปรับตัว การเข้าถึงคนหูหนวกจะดีกว่าคนปกติ โดยเฉพาะการพัฒนาอารมณ์ ความรู้สึกของวัยรุ่นที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน/หูหนวกมีความซับซ้อนมาก ส่วนผลทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังทดลองพบว่า หลังจากการทดลองนักศึกษามีระดับผลการเรียนเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบดังนี้ อาจเป็นเพราะรูปแบบความร่วมมือของผู้ปกครองสามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนการสอนในรูปแบบที่ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการอธิบายขยายความ เนื้อหาที่มีความหมายซับซ้อนให้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความเข้าใจเนื้อหาสาระอย่างแท้จริง ในกรณีที่นักศึกษาที่มีปัญหาเรื่องการเรียนไม่ทันต้องการการสอนเสริม ผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษาหรือสื่อสารกับผู้สอนโดยตรง (Tableman et al., 2004) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองจะส่งผลกับผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นพื้นฐานทางสังคม หรือ การเงิน พื้นฐาน ขนชาติ เชื้อชาติ หรือ ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีคะแนนการเรียนที่สูงขึ้น เข้าเรียนและตั้งใจเรียน ทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอมากขึ้น (Song et al., 2010)

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรจะศึกษาด้วยความระมัดระวังในด้านการเห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบ สัมพันธภาพ

และความพอใจชีวิต ซึ่งความฉลาดทางอารมณ์ของ
นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่ำกว่าเกณฑ์
ของคนปกติ การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้
กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับ
อุดมศึกษา ควรมีการสอดแทรกในรายวิชา ควบคู่ไปกับ

การเรียนรู้และทำกิจกรรม สถาบันการศึกษาควรสร้าง
สภาพแวดล้อมการอยู่ร่วมกันในสังคมเพื่อนำไปสู่การ
พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนที่ส่งผลซึ่งกันและกัน

เอกสารอ้างอิง

- Amonwiwat, S. (2002). *Learning process reform of the pilot schools: the selected models*. Bangkok: Office of the National Education Commission.
- Arayawinyu, P. (1999). *Study for the disabilities*. Bangkok: Waengaew.
- Calderon, R., & Greenberg, M. T. (2003). Social and emotional development of deaf children: family, school and program effects. in Marschark, M. and Spencer, P.E. (Eds.) *The Oxford handbook of deaf studies, language, and education*. New York, NY: Oxford University Press.
- Cavender, A. (2010). *Collaborative, multimedia solutions for improving educational access for deaf and hard of hearing learners*. Ph.D. dissertation, University of Washington, United States-Washington. Retrieved from Dissertations & Theses: Full Text. (Publication No. AAT 3421543).
- Department of empowerment of persons with disabilities. (2017). *The disabled in Thailand, August 2017*. Retrieved May 4, 2018, from https://www.m-society.go.th/ewt_news.php?nid=20586.
- Department of Mental Health. (2000). *The development of Thai emotional intelligence screening test for ages 12-60*. Bangkok: Department of Mental Health.
- Draper, L., & Duffy, B. (2007). *Working with Parents*. In *Contemporary Issues in the Early Years*. Great Britain: Cromwell Press.
- Epstein, J. (2002). *Six types of involvement: keys to successful partnerships*. National Network of Partnership Schools, John Hopkins University, Baltimore. Retrieved December 1, 2015, from http://www.csos.jhu.edu/P2000/nnps_model/school/sixtypes.htm.
- Falloon, G. (2013). Young students using iPads: app design and content influences on their learning pathways. *Computers and Education*, 68, 505-521.
- Franklin, P. E. (2010). *Perforating Tympanic Walls: A Second Look at Identity Politics In Relation to the 1988 and 2006 Protests at Gallaudet University*. Proquest Dissertations and Theses, Publication Number, AAT3390324.
- Joyce, B., & Weil, M. (1996). *Model of teaching*. (5th ed). Boston: Allyn and Bacon.
- Khemmani, T. (2007). *The model of Instructions*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Luckner, J. L. & Cooke, C. (2010). A summary of the vocabulary research with students who are deaf or hard of hearing. *American Annals of the Deaf*, 155(1), 38-65.
- Mankus, A. M., Boden, M. T., & Thompson, R. J. (2016). Sources of variation in emotional awareness: Age, gender, and socioeconomic status. *Personality and Individual Differences*, 89, 28-33.

- Mayer, J., Roberts, R., & Barsade, S. (2008). Human abilities: emotional intelligence. *Annual Review of Psychology*, 59(1), 507-536.
- Meadow-Orlans, K. P. & Steinberg, A. (1993). Effects of infant hearing loss and maternal support on mother-infant interactions at 18 months. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 14, 407-426.
- Nayong, S. (2010). *The development of an instructional model for hearing impaired undergraduate students in higher education institutions*. (Unpublished doctoral dissertation). Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.
- Office of the Higher Education Commission. (2015). *Annual report for the year 2015*. Bangkok: Office of the Higher Education Commission.
- Phoomisittiporn, A. (2007). *A study on problems and needs of students with hearing impairment in rajabhat universities*. (Unpublished master's thesis), Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.
- Sarakitprija, V. (2011). *A Study of the Relationship between Characteristics of Parents and Parent Involvement Behaviour in Promoting Children's Learning at Kukai Kindergarten School, Klongtoey*, Bangkok. (Unpublished master's thesis), Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.
- Schirmer, B. R. (2001). *Psychological, Social, and Educational Dimensions of Deafness*. Ohio: Kent State University.
- Song, L. J., Huang, G-H., Peng, K. Z., Law, K. S., Wong, C-S., & Chen, Z. (2010). The differential effects of general mental ability and emotional intelligence on academic performance and social interactions. *Intelligence*, 38(1), 137-143.
- Suntonanantachai, T. (2010). *Rights liberty and equality of higher education for persons with disabilities: A case study of persons with hearing impairment*. (Unpublished master's thesis), Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.
- Tableman, B. (2004). School climate and learning. *Best Practice Briefs*, 31, 1-10.
- Theunissen, S. C., Rieffe, C., Netten, A. P., Briaire, J. J., Soede, W., & Kouwenberg, M. (2014). Self-esteem in hearing-impaired children: the influence of communication education, and audiological characteristics. *PloS One*, 9(4), 494-521.
- Thongsawang, T. (2006). *Sociology*. Bangkok: O.S. Printing House.
- Thongyurai, P. & Maneemungkung, H. (2008). *Development of social adjustment by applying Buddhism and local cultural concept among students with hearing disability*. Songkhla: Faculty of Nursing Prince of Songkla University.
- Weng, H. C. (2008). Does the physician's emotional intelligence matter? Impacts of the physician's emotional intelligence on the trust, patient-physician relationship, and satisfaction. *Health care management review*, 33(4), 280-288.

- Westmoreland, H. (2009). *Family Involvement Across Learning Setting. Harvard Family Research Project*. Retrieved August 17, 2015, from <http://www.hfrp.org>.
- Williamson, C. E. (2003). A Resilience Model for Transition of African American Deaf and Hard of Hearing Students Through Four-Year Post-Secondary Programs. *Dissertation Abstracts International*, 64(9), 3160.
- World Health Organization. (2015). *Deafness and hearing loss*. Retrieved May 10, 2015, from http://www.who.int/media-centre/factsheets/fs_300/en.
- Zeidner, M., Matthews, G., & Roberts, R. D. (2012). The emotional intelligence, health, and well-being nexus: What have we learned and what have we missed. *Applied Psychology: Health and Well-being*, 4, 1-30.